

залъ на ржката си бѣла джебна кърпа и се запжтиль право къмъ турскитѣ вериги, като нѣкакъвъ *парламентьоръ* изпратенъ при Османъ Паша. Понеже той владѣлъ отлично френски езикъ, това обстоятелство му помогнало — минувайки съ превързани очи презъ всички етапи на турската охрана — да може безпрепятствено да се добере до квартирата на турския главнокомандуващъ : тамъ било предложено да почака до сутринъта. Но подпоручикъ Евертъ настойчиво изискаль незабавно да се докладва на пашата, че е пристигналъ парламентьоръ по извънредно важна, секретна поржчка, като предупреждавалъ ординарцитѣ, че работата налага веднага да изпълнятъ това искане. Последното било изпълнено : Османъ-Паша билъ пробуденъ още при зори, доложено му било за пристигането на „извънредния пратеникъ“, и последния билъ въведенъ, представенъ предъ мастития, побѣлѣлъ главнокомандуващъ.

При пълно съзнание за красотата на руското рицарство, и презирайки смъртната опасностъ, подпоручикъ Евертъ се обърналъ къмъ Османъ-паша съ следнитѣ думи : Ваше високо превъзходителство, утре е празникъ на нашия Лейбъ-Гвардейски Волински полкъ, който се намира въ (еди кой си) секторъ ; отъ името на полковия командиръ и отъ онова на г. г. офицеритѣ, изпратенъ съмъ като парламентьоръ да помоля Ваше Високо превъзходителство да заповѣдате на Вашитѣ части да не ни безпокоятъ утрешния день, за да можемъ и ние спокойно, весело да чествуваме нашия празникъ!“ Самъ рицаръ, Османъ паша прецениль цѣлата красота на тая молба и обещалъ да я изпълни. Но подпоручикъ Евертъ не се задоволиль само съ даденото му словесно съгласие, и отишълъ по-далече : той поискаль да представи нѣкакво реално доказателство на своя полкови командиръ за добитото съгласие. И това му искане било уважено. Съ писмено съгласие въ джеба си и съ изново превързани очи щастливиятъ „парламентьоръ“, още въ здрачъ, на разсъмване, — билъ отведенъ и предаденъ на рускитѣ предни постове. Той се явява на командира на полка, долага всичко станало и му връчва писмото на турския главнокомандующъ. И така полкътъ отпразднувалъ не нѣкакъвъ свой именитъ день, отъ който ни поменъ не е имало — а само ща-